KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO
Vastaava päätoimittaja
Turku, puh 11 490

RURIK PITKÄNEN
Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10 - Puh. 38 154

N:o 6—7
Kesä—heinäkuu

Postisiirtotili N:o 6825
Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 30 markkaa vuodelta

49. vuosikerta 1944

JUHANNUS

Juhannus on valon juhla. Silloin ei ole ollenkaan yön pimeyttä. Valaistussa kesäyössä tehdyt synnit tulevat julki.

Johannes Kastaja levitti kirkasta totuuden valoa. Hän paljasti ihmisten elämästä rumia asioita. Hän vaati heitä jättämään huonon elämänsä.

Juhannuspäivän saarnateksti kertoo Johannes Kastajan kuolemasta. (Mark. 6. 14—29).

Teloitetun miehen verinen pää vadissa oli mykkä. Johanneksen kieli ei liikkunut, suu ei muodostanut sanoja. Mutta tuo verinen, irti hakattu pää huusi kuitenkin kauheaa mykkää huutoansa Herodes raukalle, joka silloin kerran juovuksissa ollessaan oli käskenyt hakata pään poikki siltä mieheltä, joka oli vetänyt päivänvaloon hänen elämänsä synnin ja vaatinut häntä tekemään parannusta. Herodes ei saanut rauhaa, ei saanut unta silmäänsä. Nyt hän pelkäsi, kun hän kuuli Jeesuksen voimateoista. Hän luuli, että Johannes Kastajan henki oli noussut kummittelemaan.

Herodes erehtyi. Johanneksen henki ei kummitellut. Johannes makasi hiljaa haudassaan. Mutta Jumalan Henki puhui. Sama Henki oli puhunut Johanneksen julistuksessa, kun hän oli nuhdellut Herodesta huoruudesta. Herodes ei ollut onnellinen synnissä. Syntien muisto poltti häntä. Jumalan tuomio peloitti. Jumalan tuomiota ei kukaan ihminen voi välttää. Syntisen ihmisen on hirveätä joutua elävän Jumalan käsiin.

Ehkä sinä suutut, jos ystäväsi nuhtelee sinua vääryydestä, ahneudesta, kevytmielisyydestä, juoppoudesta tai muusta synnistä. Silloin olet yhtä tyhmä kuin Herodes, joka ei myöskään halunnut kuulla totuutta elämästään.

Elleivät ystäväsi uskalla sanoa sinulle totuutta, niin Jumalan Pyhä Henki sanoo sen. Henki puhuttelee omaatuntoasi. Hän ei anna sinun olla onnellinen synnissäsi. Sinä ymmärrät, että Jumalan viha lepää sinun päälläsi.

Jumalan totuuden valo ei paljasta sinun pahuuttasi vain sitä varten, että sinun tulisi paha olla. Pyhä Henki ei tahdo jättää sinua Jumalan vihan alle kuolemaan synneissäsi. Jumala rakastaa sinua. Hän tahtoo vapauttaa sinut.

Varjoisessa paikassa lumi säilyy kauan sulamatta. Mutta aurinkoisessa paikassa lumi ja jää sulavat nopeasti.

Meidän syntimme täytyy tulla valoon. Meidän täytyy tunnustaa ne. Siten me saamme Jeesukselta synninpäästön. Siten me saamme rauhan. Vain siten Jumala voi voittaa synnin vallan meissä. Vain siten meistä tulee onnellisia ihmisiä. Vain silloin meidän sisimmässämme on sama sopusointu ja kauneus kuin mitä juhannuksena katselemme suloisessa suvisessa luonnossa ympärillämme.

> »Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.» I Joh. 1: 9.

L. A. Paunu.

LIITTOMME VUOSI- JA EDUSTAJAIN-KOKOUS

pidettiin olosuhteiden pakosta Tampereella, Kaupungintalon juhlasalissa, huhtikuun 30 p:nä, koska keskushallitus ei katsonut voivansa vaarantaa ihmishenkiä ja turvallisuutta pitämällä kiinni aikaisemmasta päätöksestään kokouksen pitämisestä Marianpäivänä Helsingissä.

Kokouksen avasi keskushallituksen puheenjohtaja Urho Kierimo, kosketellen liiton toimintaa edellisen vuoden aikana ja selittäen syitä, miksi kokouspaikka ja -aika olivat muuttuneet, ja lausuen Tampereen kaupunginjohtajan tervetulleeksi kokousta seuraamaan. Kaupunginjohtajan vastauspuheesta henki lämmin myötätunto kuurojen asialle, johon hän oli tarkoin tutustunut.

Edustajain nimenhuudossa todettiin, että saapuvilla oli 32 haaraosastosta 37 edustajaa. Vain kahden yhdistyksen edustajat olivat jääneet saapumatta.

Kokous katsottiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi ja puhetta johtamaan valittiin johtaja Urho Kierimo, joka niin monet kokoukset tätä ennen oli tottuneesti ja asiallisesti ohjannut. Puheenjohtaja kutsui pöytäkirjaa pitämään liiton sihteerin. Pöytäkirjan tarkistajiksi valittiin herrat Lauri Vainola ja Eino Karilas.

Toimintakertomus ja tilit, joihin edustajat olivat ennakolta tutustuneet, hyväksyttiin ja keskushallitus ja rahastonhoitaja saivat tilaisuudessa luetun tilintarkastajain lausunnon perusteella kiitollisuudella myönnetyn tili- ja vastuuvapauden.

Keskushallitukseen valittiin erovuorossa olevat johtaja Urho Kierimo ja saarnaaja Arvo Arasola uudelleen. Rouva Elma Ignatiuksen tilalle pastori Lauri Paunu. Varajäseneksi hra Matti Katainen. Past. Paunun tilalle varajäseneksi tuli lähinnä eniten ääniä saaneena hra Elias Savisaari. Lisättyyn keskushallitukseen valittiin erovuorolaiset nti Ina Norjajoki ja Matti Katainen sekä varajäsen Antti Jokelainen uudelleen. Tilintarkastajiksi valittiin opettaja Mikko Jouppi ja valantehnyt tilintarkastaja Aili Kilpeläinen, varalle hra Vilho Salovaara ja ekonoomi Carl Wilén.

*

Tämän jälkeen alkoivat keskustelut. Hra Mouton pyysi ensimmäiseksi puheenvuoroa ja huomautti, että liitto täyttää ensi vuonna 40 vuotta, joten olisi valittava erikoinen juhlatoimikunta huolehtimaan juhlien asianmukaisesta järjestämisestä. Toimikunnan valitseminen jätettiin keskushallitukselle.

Johtaja Urho Kierimon alustama kysymys »Valistustyö ja liittomme Omakotirahasto» aiheutti vilkkaan keskustelun, jonka kuluessa ehdotettiin Omakotirahaston kartuttamiseksi mm. jokaiseen yhdistykseen keräyslippaita, jokaisessa yhdistyksessä pidettäväksi vuosittain ainakin yhdet iltamat p. o. liiton Omakotirahaston kartuttamiseksi, uudenvuodenonnittelutulojen siirtämistä tähän rahastoon. Helsinkiläisten k.m. järjestöjen toivottiin kartuttavan omia omakotirahastojaan, ja sitten kun rahastot ovat kyllin suuret, hankittaisiin yhdessä liiton kanssa oma »Kuurojen talo», jonka suojiin mahtuisivat kaikki kuurojen valistustyön hyväksi toimivat järjestöt ja laitokset. Asia sai kaikkien yksimielisen kannatuksen ja alustajan viime huhtikuun numerossa julkaistut ponnet hyväksyttiin sellaisinaan. Täten herra Eino Karilaan viime vuoden edustajainkokouksessa tekemä alote »Kuurojen talon» aikaansaamiseksi Helsinkiin pääsi hyvän askeleen eteenpäin, kiitos johtaja Kierimon käytännöllisen suunnitelman.

Tarkastaja J. K. Palomaan alustus »Kuuromykkäin raittiuskasvatuksen tehostaminen» ja hra Matti Kataisen »Voiko Suomen Kuuromykkäinliitto lähettää kuuromykkäinkouluihin raittiuspuhujan, joka voisi opettaa viittomalla ainoastaan yläluokkien oppilaille kaikkia raittius- ja alkoholiasioita» käsiteltiin yhdessä. Toivottiin uusia työmuotoja raittiuskasvatuksen tehostamiseksi kouluopetuksen kautta, viittomaopetusta raittiusasiassa k. m. koulujen yläluokille, k. m. raittiuspuhujan vierailuja koulujen toverikuntajuhlissa pitämässä raittiusesitelmiä, raittiusfilmiesityksiä kouluissa ja yhdistyksissä, raittiusnumeroa Kuurom. Lehdestä raittiusviikolla. Puheenjohtaja lausui pelkäävänsä, ettei Opetusministeriö myönnä raittiusopetukselle omaa viikkotuntia, kuten alustaja toivoi. Tarkastaja Palomaa piti omaa viikkotuntia raittiuskasvatukselle kouluissa siksi välttämättömänä, että sitä on ehdottomasti vaadittava. Ponnet hyväksyttiin siinä muodossa kuin lehtemme huhtikuun numerossa olivat julkaistut.

Liiton jäsenmaksujen korottamista nykyistä rahan arvoa vastaaviksi olivat ehdottaneet liiton sihteeri Pitkänen, hra Matti Katainen ja nti Toini Kobas. Päätettiin korottaa vakinaisjäsenmaksut 100 markkaan ja vuosijäsenmaksut kulumassa olevalta vuodelta 5 markkaan jokaiselta, joka ei ole liiton vakinainen jäsen.

Koska Kuuromykkäin Lehti ja sen ruotsinkielinen sisarlehti olivat vuosi vuodelta tuottaneet yhä suurenevia tappioita, päätettiin yksimielisesti anoa valtion menosääntöön

ensi vuodeksi otettavaksi 30 000 markan suuruinen lisäavustus lehtiemme tuottaman tappion peittämiseksi, koska lehdet ovat siksi tärkeä valistustyöväline, ettei liitto voi kumpaakaan niistä lakkauttaa tai korottaa tilausmaksuja kohonneita kustannuksia vastaaviksi. Johtaja Kierimon alustus ja ponsi hyväksyttiin.

Viittomakielen edistäminen myös aiheutti vilkkaan ajatusten vaihdon hra Anton Hellören alustuksen pohjalla. Ehdotettiin mm. »kielikomitean» valitsemista valvomaan viittomakielen edistämistä ja levittämään käytäntöön uusia viittomamerkkejä. Sen ohessa kehoitettiin peilin edessä harjoittelemaan kaunista ja selvää viittomatapaa ja innokkaita viittomakielen käyttäjiä valvomaan myöskin, ettei heidän kurkuistaan lähtisi vähemmän kauniita ääniä, jotka kiinnittävät kuulevan yleisön huomiota enemmän kuin viittominen. Komitean valitseminen jätettiin keskushallituksen asiaksi.

Tarkastaja Palomaa muistutti mieliin, että lokakuun 1 p:nä 1946 tulee kulunneeksi 100 vuotta ensimmäisen kuuromykkäinkoulumme perustamisesta, jota olisi arvokkaalla tavalla juhlittava, koska kouluopetus on avannut kuuroille mahdollisuuden myöhemmin mahtavaksi paisuneen yhdistystoiminnan kautta täydentää tietojaan yhteisvoimin. Ponnet hyväksyttiin ja valittiin heti juhlatoimikunta, johon tulivat kokoonkutsujana tarkastaja J. K. Palomaa, johtaja Urho Kierimo, hrat Eino Karilas, Lauri Vainola ja Rurik Pitkänen.

Kesälomavirkistystä vähävaraisille kuuromykille perheenäideille ja naisille toivoi tarkastaja J. K. Palomaa. Hänen esittämänsä ponnet hyväksyttiin sellaisinaan, sillä ajatus on todellakin kaunis ja toteuttamisen arvoinen. Keskushallituksen huoleksi jätettiin saattaa kokouksen yksimielinen toivomus Auttajayhdistysten liiton tietoon, mille virkistyslomien järjestäminen haaraosastojensa kautta kuuluu.

Erikoisen yhdistysoppaan laatiminen, mitä rva Eva Suhonen oli toivonut, yhdistysten toimihenkilöitä ja jäseniä varten siirrettiin keskushallituksen päätettäväksi, samoin muut asiat, joita ajan vähyyden vuoksi ei voitu nyt käsitellä.

Voiman juhlasalissa oli samana iltana illanvietto arvokkaalla ohjelmalla. Osanottajia oli kokouksessa ja illanvietossa läsnä yli 300 henkeä.

Liitto pyytää lausua parhaimmat kiitokset Tampereen kaupungille, Osuusliike Voiman hallitukselle, Tampereen Kuuromykkäinyhdistykselle ja Tampereen Kuuromykkäin Auttajayhdistykselle niiden antamasta tuesta ja avusta kokouksen järjestämiseksi.

Vapunpäivänä pidetyn keskushallituksen kokouksen päätöksistä tulee selostus lehtemme seuraavaan numeroon.

PISTÄYDYTTIIN TAMPEREELLAKIN

Lämmin, mutta räntäsateinen oli se iltapäivä, kun joukko meitä kalakukkojen pääkaupungin, s.o. Kuopion kuuroja varustautui matkustamaan T:reelle.

Heti asemalla uhkasi tie nousta pystyyn, koska Kuopion aseman lipunmyyjä ei tiennyt mitään myönnetystä 25 % alennuksesta. Allekirjoittanut ja eräs toinen, joka tunnetaan näin omassa piirissä lempinimellä Tepu, menivät hirmustuneina asemakonttoriin ja läjäyttäen tiskiin Kuuromykkäin Lehden, tiukkasivat alennuslippuja. Selitettiin, ettei muka määräys ollut vielä tullut Helsingistä — tietäähän ne herrojen kiireet, jotka ovat niin hitaita, että tavallisen ihmisen sisu tahtoo kiehahtaa niitä ajatellessaan. Kuitenkaan ei lippuja olisi annettu, ellei neiti Nissinen, Anna-Liisan kiltti kasvatusäiti, olisi tullut hätään, juuri kun aika alkoi olla jo ns. maihinnousun tienoilla. Viime minuutithan ne siinä kuulussa maihinnousussakin kuulema käsillä olivat viime viikolla, ja meidän junamme oli juuri lähtemässä ylhäällä asemalaiturilla, kun liput saatiin sittenkin, kiitos nti Nissisen. Sitten tietenkin oli tapeltava itselleen paikka junaan. Se onnistui, sellaisen sotajuonen avulla, että allekirjoittaneen aviomies ja Tenho, joka tunnetusti on muurinmurtajatyyppiä leveine harteineen, hyppäsivät eri tahoilta junaan ja raivasivat paikan.

Ja sitten se juna lähti ja saatettiin huoata kaiken hermosodan päälle, mikä oli saatu käydä asemakonttorissa. Matkaseura oli hauska ja savolaisittain erittäin vilkasta tyyppiä, ellei oteta lukuun sitä pikkuseikkaa, että Anna-Liisa ja Tenho katselivat toisiaan kuin kissa ja koira, ja toinen heistä näytti kuuluvan ns. mököttäjäin kerhoon. Sitten tultiin Pieksämäelle, missä seuraan liittyivät vielä Suihkosen Katri ja Sirkka Moilanen Kalvitsasta. Körötettiin taas Jyväskylään asti, missä Janne Lehtimäki ja Huugo Mäkinen kiipesivät joukon jatkoksi. Silloin oli jo osastommekin niin täynnä, että istuttiin polvet yhteen litistyneinä ja muistutettiin luultavasti silakoita tynnyrissä, niin ahtaalle tuntui. Mutta sopu sijaa antaa (tässä tapauksessa kuitenkin pakko) ja niin tultiin Haapamäelle, missä piti vaihtaa junaa. Haapamäellä muuten piti odottaa runsaasti kolmatta

tuntia — mitäpä ei nykyisenä aikana saisi odottaa tai jonottaa. Sitten saavuttiin Tampereelle seitsemän tienoissa. Pääasia kaiken matkan vaivojen jälkeen oli juuri se perille saapuminen. Allekirjoittanut aviomiehineen olivat varanneet asunnon sukulaistalossa, muut majoittuivat mikä minnekin tai paremminkin olivat majoittumatta. Kuuroilla näkyy olevan merkillinen tapa lähteä matkaan noin vain, ilmoittamatta etukäteen mitään ja perille tultuaan ilmeisesti odottavat asunnon tipahtavan taivaasta eteensä. Ei voi pitää ketään vastuussa, järjestäjiä eikä muitakaan, jollei asuntoa järjestykään käden käänteessä. Onni niille sadoille, jotka ottivat osaa T:reen kokoukseen, oli se, että siellä on yhdistyksellä oma huoneusto, ja lisäksi kevät ja valoisa, jos joku joutui kadulla majailemaan yönsä. Osanottajiahan oli kai yli kolmen sadan. Tuskaili vain Kataisen Matti, että kun olisi heidän yhdistyksensä omat juhlat, niin kyllä siinä olisi rahoja kääritty kokoon kahmalokaupalla. Nyt oli vain tarjoilu tamperelaisten omissa käsissä.

Päivällä aterioitiin Voiman ravintolassa, mikä niin mukavasti oli lähellä yhdistyksen huoneustoa ja käveltiin kaupungilla koettaen jotain hamstrata kotiin viemisiksi. Liekö tamperelaisten tiskien alustat olleet täynnä, ainakin niiden päällystät olivat tyhjänä suurin piirtein, jollei oteta noita ijänikuisia paperikorvikkeita lukuun.

Klo 16,30 alkoi sitten KUL:n edustajakokous, missä paukuteltiin tärkeät ja vähemmän tärkeät asiat päätökseen. Sen selostuksesta huolehtii kyllä liiton sihteeri toisessa paikassa lehteä. Mainitakseni vain eräitten seurojen avunpyynnöt, eikö oma apu olisi lähinnä paras apu? Järjestämällä iltamia t. m. s. kertyy pikku hiljalleen rahaa kokoon, varsinkin tänä rahanrunsauden aikana. Jokaisella seuralla on aina omat menonsa, kustannettavanaan urheilijainsa matkat kilpailuihin, edustukset y. m., niin että avustukset eivät ole paikallaan, paitsi poikkeustapauksissa. Ei ainakaan silloin, kun seuran luottamushenkilöt hävittävät isonkin vuosien aikana kootun omaisuuden, ole paikallaan kääntyä vähempivaraisten pikkuseurojen puoleen. Johtokuntiin on valittava henkilöitä, jotka nauttivat toisten varmaa luottamusta, puhumattakaan nyt tilintarkastajista, joiden tulee olla ehdottomasti päteviä tähän toimeen. Ellei paikkakunnalla ole sopivaa, niin Liiton puolesta kyllä sellainen aina löytyy. Ja huolehdittakoon siitä, että tilit esitetään aikanaan asianomaisine tilintarkastajain lausuntoineen. Jo yksistään seurojen säännötkin määräävät sen.

Kokouksen suuri ja iloinen yllätys oli KUL:n puheenjohtajan ja hänen veljensä Janne Lehtimäen yhteisesti lahjoittama upea kiertopalkinto viestinjuoksuun. Kannustakoon se seuroja eteenpäin tosityöhön, johon jo sen säännöissäkin mainittu ehto vaatii, palkinto on näet voitettava kokonaista viisi kertaa.

Illalla oli sitten KUL:n järjestämä illanvietto, kovin, niin kovin ahtaassa T:reen yhdistyksen huoneustossa. Lauri Vainola väitti, ettei hän siihen saunaan ollenkaan aio tuppautua, mutta kaipasi kai kuitenkin kylpyä, koskapa sittenkin illalla näkyi istuvan yleisön joukossa. Matti Katainen oli saanut luovuttaa oman huoneensa tarjoiluhuoneeksi. Kylläpä siinä taidettiin venyttää t:laisten kärsivällisyyttä pitkälle. Ohjelmasta mainittakoon erityisesti eräs kohta, jota ei ilmoituksessa mainittu ja se oli kunnianosoitus KUL:n uskolliselle kaksikymmentä vuotta toimineelle sihteerille Rurik Pitkäselle. Kunniapuheenjohtaja Eino Karilas hahmoitteli puheessaan hänen työnsä ääriviivat ja lausui kiitokset monivuotisen työn ja helteen kantaneelle Ruurille, ojentaen hänelle samalla KUL:n puolesta upean lahjateoksen »Isien työ», ja kaikilta urheiluseuroilta yhteisesti Vapauden maljan. Suosionosoitukset tervehtivät toimittaja Pitkästä hänen liikutettuna noustessaan vastaamaan. Sylvi Koskela esitti kauniilla viittomatyylillään runon. Börje Ahlbäck esitti huumoria tavalla, jota tältä kuivahkolta vaikuttavalta pitkältä helsinkiläispojalta ei olisi osannut odottaa. Viikset ja leukaparta näkyvät erinomaisesti pukevan häntä, samoin hännystakki, mutta hattureuhkasta, jota hän kantoi päässään, saattaa olla eri mieltä. Tamperelaiset rva Katainen ja nti Kumpulainen esittivät pukutanssin, kiistellen keskenään erään nuoren miehen suosiosta. Epäselväksi jäi, kumpiko lopuksi hänet sai.

Seuraavana päivänä klo 10 alkoi sitten Kuuromykkäin Liiton vuosikokous Kaupungintalolla, josta lähempi selostus on toisessa paikassa lehteä. Monia hyviä ehdotuksia nuijittiin päätökseen tässä kuurojen omassa parlamentissa. Vahinko vain, että osa täytyi ajanpuutteen takia jättää pois, sellaisia oli mm. rva Kirsti Ahosen ehdotus naispuhujan hommaamisesta kuurojenkouluihin opettamaan tyttöoppilaille yläluokilla terveydenhoitoa. Asia on tärkeä sikäli, että hyvin usein sattuu, että nuoret, vasta koulunsa lopettaneet tytöt joutuvat huonoille teille. Tällöin ei tuomitseminen ole paikallaan, vaan neuvominen ja auttaminen. Toivottavasti asia ensi vuoden edustajakokouksessa tulee uudelleen esille.

Illalla Voiman juhlasalissa oli Liiton järjestämä iltama, jossa tervehdyspuheen piti Lauri Vainola, runon lausui rva Katri Pitkänen erittäin kauniilla viittomatyylillä, esitelmän Minna Canthista piti Eino Karilas. Väliajalla jonotettiin korviketta ja sakariinilimonaadia, jota tamperelaisten kuuromykkäin perheiden varttuneemmat vesat tarjoilivat tottuneesti.

Matti Katainen esitti huumoria omalaatuisella tavallaan, kertoen muutamasta 70 vuotiaasta ukosta ja hänen edesottamuksistaan. Taikaprofessori, alias Lauri Vainola, esittäytyi ja ensityökseen muutti ryssäläisen sirppivasaralipun suomen sinivalkoiseksi lipuksi. Sitten hän keksi allekirjoittaneen kultasormuksen, ja allekirjoittaneen saadessa toimia avustajana (mikä kunnia vaatimattomalle persoonallemme) sai herra professori ihmeellisillä tempuillaan sormuksen katoamaan nenäliinasta, johon se kätkettiin ja pujottautumaan sauvaan, jonka toisesta päästä Matti Katainen piti kiinni. Hokkus pokkus vain ja ihmeitä tapahtui. Ehdotamme taiteilija Vainolalle uutta ammattia, nimittäin lähtöä sotilaitten kiihtydysviertueelle, ei kun viihdytyskiertueelle. Takuulla hänellä tulee olemaan menestystä taikaprofessorina.

Tunnelma oli muutenkin korkealla, vappuhuiskat heiluivat, serpentiinit lentelivät ja jättiläiskokoiset vappukukat komeilivat rintapielissä. Pikkutunneilla laittautuivat useimmat junaan, toisten hajaantuessa kaduille, osan yhdistyksen huoneustoon jatkamaan.

Vappuaamuksi oli allekirjoittanut kutsuttu Ahti Ahosen vieraanvaraiseen kotiin, missä Tiina-rouva hääräsi täydessä korvikkeen keittopuuhassa, isännän pitäessä seuraa vieraalle. Tuli siihen Kumpulaisen Ellikin ja niin vilkkaasti jutellen juotiin korvikkeet monenlaisen leivän keralla. Tiina-rouva on pieni ja pyylevä ja vilkas kuin elohoepa. Kertoilee lapsistaan, joista vanhin on jo sotaväessä Hämeenlinnassa, mihin Irja-tyttö teki lähtöä veljeään katsomaan. Siirtolapuutarha se on Ahosten suuri rakkaus ja unelma on kerran saada oma pieni maapala mökkeineen, sitten kun siirtolapuutarha majoineen ensin on muutettu rahaksi. Useita kymmeniä tuhansia siitä jo nytkin saisi. Uutteria ihmisiä nämä Ahoset ja lapset ovat kasvatettu samaan henkeen. Possunkin kertoi Tiina-rouva hankittavan ja lampaan. Niinpä niin, »oma apu, paras apu», sen kyllä näkee tästä hyväntuulisesta ja toivorikkaana tulevaisuuteen katsovasta perheestä. Lisää samanlaisia perheitä kuuromykkäin piiriin.

Sitten tuli jo aika joutua asemalle. Ahti itse tarttui matkalaukkuun ja niin sitten painuttiin asemalle, missä muut kuopiolaiset jo näyttivät olevan koossa. T:reen upea asemarakennus on aina herättänyt allekirjoittaneessa kateudensekaista ihailua, varsinkin kun muistan Kuopion alunperin liian pienen ja mitättömän uuden aseman, mikä kantaa omien kaupunkilaisten keskuudessakin tallin nimeä.

Sinne jäi Tampere taas tällä kertaa, mutta toivottavasti ei suinkaan viimeistä. Näkemiin vain, tamperelaiset ja kiitokset kaikesta.

Mila.

PÄÄSIÄISJUHLAT PORISSA

Oli armoa, että me kuurotkin saimme taas kokoontua hengellisille juhlille Porissa I ja II pääsiäispäivänä. Saimme hetkiseksi tämän elämän levottomasta hyörinästä hiljentyä Herran sanan ääreen, missä silmien eteen avautuu mittaamattomat iäisyysnäköalat ja jonka rinnalla kaikki muu jää arvottomaksi.

Juhlaan oli saapunut yhdistyksen juhlasali ääriään myöten täyteen nuoria ja vanhoja pitkien matkojen takaa. Joukossamme oli eräs inkeriläinen kuuromykkä, joka vaiherikkaan matkan jälkeen oli tullut joukkoomme.

Juhla aloitettiin hengellisellä laululla. Porin reurakunnan khra Teräsmaan pitämällä jumalanpalveluksella, jonka puheen aiheena oli pääsiäisriemuinen ylösnousemuksen tuttu evankeliumi. Neiti Enni Kuusilinna viittoi runon »Luo katseesi». — — Neiti Järvenpää julisti kauniisti Kristuksen ylösnousemuksen ilosanomaa. Meillä on suuri Auttaja, joka on ottanut pois syntimme, jotta meillä olisi kerran vapaa pääsy iäiseen elämään, sillä matka ikikirkkauteen kulkee Golgatan vuoren kautta. Neiti Norjajoki puhui aiheesta »Murhe ja ilo». Pääsiäisjuhliin sisältyy raskasta murhetta, mutta myöskin suurta iloa, Murheesta on meillä tosihyötyä. Se lähentää ihmiset toisiinsa. Murhe tekee nöyräksi ja auttavaiseksi. Murheet ovat hyödyllisiä, ne valmistavat ottamaan vastaan suurta iloa joka on tuleva. Ei koskaan ole ihmissydämeen ollut niin suuri ilo kuin pääsiäinen. Pääsiäinen tuli ylösnousemisen päiväksi. Tätä iloa ja voimaa tahtoo Jeesus antaa meillekin kuuromykille. Hän antaa voimaa nousemaan synnin pimeistä kuiluista. Käy ystävä pyhään taisteluun syntiä vastaan. Silloin koittaa sinulle ylösnousemuksen ihana pääsiäinen. Neiti Maire Eskola viittoi kauniin runon »Kristus kalliolla».

Pastori Salonen puhui ihanaa pääsiäisevankeliumia, kuinka sillä on valta muuttaa kovakin sydän ottamaan vastaan taivaallisia armoaarteita.

Toisena pääsiäispäivänä meillä oli todelli-

IHEMAN NUORUUSAJASTA

Nuoruus on toivorikkain ja suloisin aika ihmisen elämässä. Se on unelmien ja kaipausten aika. Nuorena avautuu ihmisen eteen elämän eri puolet. Onnellinen on se, joka nuorena osaa kääntyä sille polulle, jolla ihanteet kukoistavat. Moni kyllä nuorena unelmoi onnestaan ja haaveilee suuria, mutta usein käy, että toiveet pettävät ja sydän särkyy, eikä haaveilut toteudu milloinkaan.

Nuorena ihmisen sielu ja ruumis uhkuvat voimaa ja valmistuvat elämän taisteluun. Mutta nykyaikana löytyy paljon sellaisia nuoria, jotka viettävät nuoruuselämänsä suloisimmat ajat paheiden polulla. Heidän tahtonsa heikentyy, eikä heillä ole voimaa voittamaan kiusauksia. Elämä on taistelua. Silloin tarvitaan voimaa ja tarmoa, sitä on meidän hankittava juuri nuorena jos tahdomme kasvaa isänmaamme kelpo kansalaisiksi. Jokainen nuori valmistukoon elämän taisteluun. Sodassa nykyaikana taistellaan vihollislaumoja vastaan, samoin nuoren tulee taistella elämän kiusauksia vastaan ja etsiä sitä mikä voisi elon tien kirkastaa. Eikö ole kaunista sitten vanhana hyvällä omallatunnolla muistella taaksepäin elettyä nuoruuttansa. Jokaisen meistä siis tulisi viettää nuoruusaikamme jalojen aatteiden palvomisessa, jotta voisimme päästä kerran rauhan valkamaan, jossa palkaksemme saamme elämän ihanan kruunun. Erikoisesti nykyaikana tarvittaisiin paljon sellaisia uskovaisia nuoria, jotka eivät olisi muille pahennukseksi vaan rohkaisten auttaisivat toisia oikealle elämäntielle onnen ja puhtauden poluille. Kuinka kaunista olisikaan nähdä tai kuulla kun nuori tavoittelee hyveiden päämäärää, välttää kaikkea minkä vääräksi huomaa, ohjailee toisia nuoria hyveiden tielle kun pahuuden vallat ovat korkeimmillaan. Koettakaamme me nuoret siis tavoitella hyveitä ja olla hyvänä esimerkkinä toisille, sillä ei ihminen elä ainoastaan itseänsä varten, vaan aina hän on ympäristölleen joko siunaukseksi tai kiusaukseksi. Omalla hyvällä esimerkillämme voimme toveriemme keskuudessa saada aikaan paljon hyvää, mutta huonolla esimerkillämme saatamme toisetkin turmioon. Jokaisen oma esimerkki tekee aina toisen kaltaisekseen, niinhän eräässä lauseessa sanotaan »millaisen ihmisen kanssa joudut kosketuksiin tai millaisessa seurassa olet, sellaiseksi tulet».

Lempi Rantala.

---

nen oikea pääsiäisjuhla, kun saimme pastori Paljakan keskuuteemme pitkän poissaolon jälkeen. Pastori kirkasti meille elävästi Kristuksen rakkautta neuvoen, että meidän tulee vaeltaa uskossa eikä näkemisessä y. m. Runon lausui neiti Enni Kuusilinna. Nyt astui puhujakorokkeelle kaksi nuorukaista, jotka lausuivat vuorokeskustelun. Neiti Norjajoki kertoi havainnollisesti pahan ja hyvän vallasta. Alkoi Herranehtoollinen kirkossa, johon osallistui suuri joukko hiljaisia ystäviä. Levottoman ajan keskellä hiljaisten sydämessä piilee hengellistä janoa, elävän veden lähteille. Vaikka ei sitä huomaa ulkonaisesti, voi monen sydämestä sittenkin piillä näkymätöntä janoa ja kaipuuta parempaan elämään. Kunpa tämä ikuinen kaipuu voisi kerran täyttyä ja nostaa katseemme tämän ajallisuuden yläpuolelle ja kerran kohota vapautunein siivin Jumalan luo, kohti korkeutta, joka henkemme antanut on ja jonka luo se kerran takaisin liitelee vapautunein siivin, kun maan kahleet kirpoaa.

Illalla oli vielä runsaasti ohjelmaa, vapaita puheita y. m. Myöskin koottiin kuurojen keskuudessa kolehti eräälle inkeriläiselle kohtalotoverille, joka ihmetellen seurasi ohjelman suoritusta kaikkea ymmärtämättä. Iloiten olemme ottaneet hänet vastaan ja koetimme ilmaista hänelle omalla kielellämme ja ottaa oppia inkerin kielestä, päästäkseen siten selvään yhteisymmärrykseen vierasmaalaisen kanssa. Siunatut juhlat ovat jääneet muistojen joukkoon.

Toivottavasti nämä pääsiäisjuhlat saivat olla monelle todelliseksi siunaukseksi, että kerran sydämemme kaipuu saisi täyttymyksensä päästessämme taivaallisen Isän kotiin.

Herra sen armon suokoon.

E. K.

»VALKOINEN KULTA»

Puuvilla kautta aikojen.

Gossypiumin puoleksi mikroskooppisen ohkaisen langan varassa ovat ihmisten ja kaupunkien kohtalot. On sanottava suoraan, että elämän todelliset A-B-C-vitamiinit ovatkin öljy, kumi ja puuvilla. Joka päivä ja joka hetki tapahtuu näiden kolmen tärkeän raaka-aineen johdosta jännittäviä näytelmiä, ja niiden ympärillä leijailee sodan suurpolitiikan henki. Mikään nykyajan sota ei voi menestyä ilman öljyä ja kumia, mutta ei myöskään ilman puuvillaa ja siksipä onkin etusijalla tämä »valkoinen kulta». Ilman öljyä ja kumia kuolisivat kaikki suurvallat, vaikka niiden väestö elää kituuttaisi edelleen. Ilman puuvillaa tulee itse eläminen vaikeaksi vaihtelevien ilmanalojen johdosta, sillä käyhän yhdeksän kymmenesosaa ihmiskunnasta puettuna puuvillaan.

Puuvillan historian vaiheet tuntuvat melkempä mielikuvitukselliselta. Valkoinen kulta kylvi kurjuutta ja tuhoa jo Babylonian ja Niniven aikoina, samoin mesopotamialaisten sodassa v. 500 e. Kr. Ja se kummitteli tuhat vuotta tämänkin jälkeen vielä Venetsian ja Genuan sodassa, jossa nämä molemmat kaupungit uhrasivat paljon elävää voimaa valkoisen kullan vuoksi.

Puuvillan tähden etsittiin uusia maita. Puuvilla sai aikaan sen, että keksittiin uusia koneita. Ja puuvilla toi mukanaan neekeriorjuuden.

Vielä tänä päivänäkin käymme taistelua puuvillasta. Cartwrightin keksittyä kutomakoneen, joutui puuvilla vasta täysien mahdollisuuksiensa eteen. Hänen ensimmäisestä koneestaan on edistys kulkenut tavattoman nopeasti meidän päiviemme ihmelaitoksiin. Mutta vielä pitempi askel on otettu puuvillan siemeniin nähden, joita ammoisista ajoista lähtien poltettiin vuosittain miljoonia. Meidän päivinämmehän on nim. perustettu tehtaita, joissa valmistetaan puuvillan siemenistä raaka-aineita ruokaöljyyn ja margariiniin, puhumattakaan kaikista niistä uudenaikaisista teollisuuslaitoksista, joissa valmistetaan monta eri lajia pumpuliruutia.

Jo noin 10,000 vuotta sitten ihmiset keksivät, ettei tarvitse tappaa lammasta päästäkseen käsiksi sen villaan. Samaa lammastahan voitiin käyttää monta kertaa siten, että villa kerittiin, mutta vaikeampaa oli sitten keksiä, miten villasta sai kokoon sellaisen vaatteen, että se pysyi päällä ja oli myöskin lämmin. Maapallomme kuumimmilla seuduilla ei luonnollisestikaan aikaisemmin sen enempää kuin nytkään kiinnitetty villaan suurta huomiota, kun huomattiin, että kasvikunta tarjosi jokseenkin samanlaista, mutta paljon helpommin kokoonsaatavaa kudonnaisainetta. Niinpä Pohjois-Intiasta on tavattu jo v:lta 3000 e. Kr. hopeauurnia, jotka ovat sisältäneet pellavakudonnaisia.

1500-luvulla perustui ei ainoastaan levantilaisten, mutta myöskin Itä-Intian ja brittiläisten varsinainen kauppatoiminta espanjalais-amerikkalaisen kullan pohjalle. Ja tämän avulla oli nyt mahdollisuuksia jatkaa valkoisen kullan voittokulkua maailmassa. Varsinaisen perustuksen laski Englannin valtavalle puuvillateollisuudelle Sir John Yeman, joka 1700-luvulla tuotatti puuvillan taimia Barbados'ista. Puuvillan taimet eivät kuitenkaan menestyneet joka paikassa. Tosin oli villan ja liinan laita. Lampaita oli joka maassa, ja liina oli yleinen melkein kaikkialla Euroopassa. Sitä vastoin puuvilla, joka piti antaa kaikkein halvimmat kankaat, menestyi ainoastaan muutamissa Euroopan maissa. Mutta huolimatta vaikeuksista puuvillamarkkinat avattiin alusta alkaen iloisin mielin. Kun sitten 1700-luvun loppupuolella ranskalaisten ja hollantilaisten alusmaita joutui Englannille tuotettiin näistä maista massottain puuvillaa ja keltainen kulta valui virtanaan englantilaisten taskuihin.

Samoihin aikoihin kasvoi Euroopan väkiluku valtavasti, ja luonnollisesti kankaillakin, erikoisesti puuvillakankailla, oli suuri kysyntä. Syntyi todellinen puuvillakuume. Nykyään kootaan yksistään Amerikassa vuosittain n. 700 milj. dollaria puuvillatavaroista. Toisin sanoen: kymmenen miljoonaa ihmistä Amerikassa käyttää puuvillatuotteita. Brittiläiseen puuvillateollisuuteen pantiin ennen sotaa 250 miljoonaa puntaa, harsomaisesta musliinista paksuimpaan kankaaseen, pitsiin, paperiin, ja ruutiin. Jos puuvilla suuren kysyntänsä tähden loppuisi maailmasta, saisi yhdeksän kymmenesosaa ihmiskunnasta kävellä alastomana, kunnes keksittäisiin jokin puuvillatuotteen korvike.

Mutta palatkaamme vielä taaksepäin! Englannin puuvillateollisuuden kukoistaessa Amerikka ajatteli: Miksi me myymme puuvillamme Englantiin, kun meidän kuitenkin täytyy ostaa se kankaina takaisin? Valmistakaamme itse kankaat! — Tietystikään tämä ajatustapa ei ollut Englannille mieleen. Eikä sekään, että amerikkalaiset moottoriaurat kyntivät venäläistä maata puuvillaistutuksia varten. Samaan aikaan — eli vähää ennen nykyistä sotaa— katseli Japani puolelle ja toiselle löytääkseen puuvillan istuttamiseen kelpaavaa maata, ja Abessiniassa, missä on Afrikan parasta puuvillan istutusmaata, ehtivät jo Italian moottoriaurat heilua. Puuvillamarkkinat kasvavat nopeasti.

Maailman puuvillakysyntä on suuri. Sudanissa Englanti ehkä aloittaa ennen sotaa n. 200,000 hehtaarin suuruisen erämaan raivaustyön viljelyskelpoiseksi puuvillaistutuksia varten ja Intiassa on uhrattu satoja miljoonia kanavien valmistamiseksi puuvillaistutuksia varten. Miehiä on mennyt tuhansittain Intian kuuman auringon alla puuvillan tulevaisuuden tähden.

Manchesterin puuvillapörssissä huutaa ja pauhaa tuhansittain asiamiehiä. Näistä on aniharva koskaan harjoittanut puuvillateollisuutta käytännössä. Ja on tapahtunut, että jonakin päivänä on siellä puuvillaistutusten arvo puolessa minuutissa laskenut lähes kolmella miljaardilla Suomen markalla. Samaan aikaan saattoi joku italialainen rahamies, esim. Riccardo Gualino, ansaita 600 miljoonaa liiraa vuodessa. Kaiken tämän humun ja keinottelun vallitessa Euroopassa istui Japani hiljaa mietiskellen ja valmisti silkkiä

ONNISTUNUT ÄITIENPÄIVÄJUHLA

Helatorstaina 18. 5. -44 klo 14 järjestivät paikkakunnan k. m. yhdistyksen jäsenet äitienpäiväjuhlan Jyväskylän tyttökoulussa. Juhlasali oli tilaisuutta varten aistikkaasti koristettu. Päivä oli kaunis ja aurinkoinen. Ikävä kyllä tilaisuuteen ei voinut saapua monien esteiden vuoksi kuin muutama vieras. Ensiksi läsnäolevat äidit saivat kukkaset rintaansa. Ohjelma oli monipuolinen ja vaihteleva. Aluksi lauloi 2 tyttöä kauniisti viittomakielellä »Kukkaset poimin». Sitten puh. joht. Vuorimies lausui äidit ja äitienpäivävieraat tervetulleiksi. Sitten seurasi Eeva Ålanderin lausuma runo »Tuuti, tuuti, äidin lasta», jonka jälkeen oli korviketauko, jolloin vieraille tarjottiin korviketta maukkaine leivonnaisineen.

Väliajan jälkeen esitettiin vuorolausuntana runo »Äidille». Sitten puheenjoht. Vuorimies puhui äideille heidän elämäntehtävästään ja sen suuresta merkityksestä. Tämän jälkeen Eeva Ålander selosti »Perheenemäntien merkitystä taloudelliselta kannalta». Sitten seurasi pieni vuoropuhelu »Äidinpäivän valmistelua». Seuraavana ohjelmanumerona oli inkeriläistyttöjen esittämä tanssi. Ja lopuksi laulukuoro esitti viittomakielellä kauniin »Äidin rukous» nimisen laulun. Juhla oli kaikin puolin onnistunut, ja äidit olivat siihen hyvin tyytyväisiä.

Ebba.
(Eeva Ålander)

---

hämmästyttäen maailmaa yhä kauniimmilla kankaillaan, jotka valmistettiin selluloosasta ja pystyivät hinnan halpuuteen nähden kilpailemaan puuvillakankaitten kanssa. Englannissa kohosi työttömyys 20 % samoihin aikoihin kun Japanissa kehruukoneet surisivat 23 tuntia vuorokaudessa. Ja Englannin puuvillateollisuus on edelleenkin laskenut huimaavasti samoinkuin Venäjänkin, joka on saanut hävittää tuhansittain puuvillaviljelyksiä, vieläpä sellaisia, jotka olivat kaikin nykyaikaisin konein varustettuja. Kaikesta päättäen Euroopan finanssinerot tai talouselämä ovat jollakin tavalla jäljessä kankaisesta idästä. Muuta ei voi ajatella. Joka tapauksessa on sota monen muun tavoitteen lisäksi sotaa myöskin puuvillasta, valkoisesta kullasta, ja tulee nykyisen maailmansodan päättymisestä olemaan taistelua ja kilpailua vastaisuudessakin.

V. N.

LEHTEMME seuraava numero ilmestyy tavalliseen aikaan elokuussa.

MATTI MÖLSÄ

In memoriam.

Kauhistus järkytti kaikkien kuuromykkien mieliä tietäessään, että sinulta riistettiin elämäsi petomaisella tavalla pääsiäisen kynnyksellä. Vielä surkuteltavampaa on se, että väkivaltainen kuolemasi tapahtui toisen kohtalotoverisi käden kautta. Silloin olit matkavalmiina kotikaupunkiisi Viipuriin, tervehtimään vanhaa äitiäsi yllättääksesi hänet sievoisilla rahoilla, joita olit ansainnut ahkeruutesi ja hyvän ammattitaitosi tuloksena. Se yllätys jäi toteutumatta, sillä juuri niitä rahoja on tappajasi himoinnut.

Evakkomatkallasi, suurkaupungin viettelyjen ja vaarojen pyörteissä ilmaisit useasti kaipuusi rakkaaseen, rauhaisaan Viipuriin. Toivomuksesi ei voinut toistaiseksi toteutua Helsingissä toimivan viipurilaisen työnantajasi pidättelemisen takia, joka tuli kohtalokkaaksi sinulle.

Urheilumiehenä olen läheltä seurannut sinun uraasi kestävyysjuoksijana. Entisten koulutoveriesi urheilullisten mainetöiden innoittamana päätit olla jäämättä heitä huonommaksi. Niin liityit Työväen Urheiluliittoon, köyhistä työläisoloista lähteneenä, alkaaksesi juoksennella ylipitkiä matkoja harjoituksen kannalta jotenkin myöhäisellä iälläsi. Luonnonjuoksijalahjasi lisäharjoitusten erikoistamina kohottivat sinut tuotapikaa KUL:n eturivin kestävyysjuoksijaksi, vieläpä erääseen aikaan sen parhaaksi. Runsas urheilusaavutusten sarjasi huipentui siihen ,että sinä voitit 10,000 m juoksun kultamitalin juostuasi loistavaa »sooloa» maailmanennätysajalla toistakymmentuhannen katselijan osoittaessa äänekästä suosiotaan Nürnbergin kuurojen olympialaisissa. Samoissa kisoissa olisi myös 5000 m juoksun kultamitali joutunut helpolla sinun apajaasi, jos olisit saanut omatahtoisesti säätää juoksun vauhdin. Nürnbergin voittotangossa hulmuava siniristi oli sinun ponnistustesi kruunaus. Olithan siihen aikaan elämäsi juoksukunnossa. Sen jälkeisinä vuosina työttömyyden tuottama taloudellinen hätä lamautti aika-ajoin sinulta halun yhtä voimaperäiseen harjoittelemiseen vielä parempien tulosten saavuttamiseksi. Kuitenkin hyvien juoksijalahjojesi avulla juoksit itsellesi hopea- ja kultamitaleja toisen maamiehesi »valjakkona» ja tämän voittojen täydentäjänä Lontoon ja Tukholman kuurojen maailmankisoissa. Sen jälkeen jätit enemmän juoksuharrastuksen silleen. Juoksutyylisi oli luonnonjuksijalle ominaista, luistavaa ja hyväaskelista, jota katseli mieltymyksellä.

Harvoin puhutaan niistä hyveistä, joita sinulla todella on. Sinä olit olemukseltasi rehti ja vaatimaton niin urheilijana kuin »muinamiehinäkin». Sinä et koskaan suuriäänisesti tehnyt numeroa itsestäsi. Juuri kaikenmoista hälinää välttelevän luonteesi takia on sinua nähty harvoin yhdistyselämässä evakkomatkallasi. Elämäntavoiltasi säännöllisenä urheilijana olit esikuvallinen varsinkin nuorelle kuuromykkäpolvelle, jonka joukossa valitettavasti suurelta osaltaan höltyy moraali.

Yhtä maineikasta eläviltä raukkamaisesti riistettyä urheilijaansa köyhempi Suomen kuuromykkäurheiluväki pitää sinua alati muistossaan.

Koulutoverisi Jussi Luomajoki.

URHEILUOSASTO

KUL:n Rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailut ovat Helsingissä heinäkuun 29—30 p:nä. Urheilija, oletko hyvin valmentautunut näihin arvokilpailuihin?

Kilpailukutsu

Asianomaisella luvalla järjestämme kansalliset kilpailut 5-ottelussa, juoksusarjassa ja naisten 4-ottelussa, uudella Hietalahden urheilukentällä sunnuntaina heinäkuun 9 p:nä klo 12. Lajit 5-ottelussa: 200 m, pituushyppy, keihäänheitto, kiekonheitto ja 1500 m. Juoksusarjassa 800 m ja 3000 m, naisten 4-ottelussa: 100 m, kuula, pituushyppy ja korkeushyppy. 800 m juoksu alkaa klo 10 ja muut lajit klo 12.

Palkintoina kaikissa sarjoissa jaetaan arvoesineitä.

Osanottoilmoitukset tehtävä kesäkuun 30 päivään mennessä os.: T. Taimisto, Vaasa, Käsityöläisk. 9. Mukaan liitettävä osanottomaksuna miehiltä 20 mk sarjalta ja naisilta 15 mk sarjalta. Kilpailijoille varataan 1 vuorokauden vapaa asunto.

Urheilutervehdyksellä:

VAASAN KUUROMYKKÄ-URHEILIJAT

Teuvo Taimisto — puheenjohtaja
Sulo Ikola — sihteeri

VAASAN KUUROMYKKÄ-URHEILIJAT järjestävät kansalliset kilpailut heinäkuun 9 p:nä. Lauantaina klo 18 nuorisoiltama Palosaaren suomalaisella kansakoululla hauskalla ohjelmalla. Sunnuntaina kilpailun jälkeen klo 17 samassa paikassa palkintojenjakoiltama monipuolisella ohjelmalla, josta mainittakoon puheita, huumoria, arvontaa ym. Korviketarjoilu järjestetään. Omat sokerit mukaan. Huvimatkailijat tervetuloa! Lopuksi leikkiä.

Myöskin Vaasan K. m.-Urheilijat järjestävät jäsentenväliset kilpailut 5-ottelussa samana päivänä kansallisten kilpailujen yhteydessä, siellä puolustaa Evert Viitala K. U. L:ton 20-vuotismuistopokaalia. Ehkä tänä vuonna hän saa sen omaksi tai joku yrittää voittaa sisulla. Runsasta osanottoa toivoen merkitsemme urheiluterveisin. *Sihteeri.*

HEINÄKUUN 15 P:NÄ on Tampereen Kuuromykkä-Urheilijain illanvietto vaihtelevalla ohjelmalla, k. m. yhdistyksen huoneustossa klo 19. Seuraavana päivänä, heinäk. 16 p:nä on Wiinikan urheilukentällä k. m. mestaruuskilpailujen karsintakilpailut klo 10. Tervetuloa!

KUOPION KUUROMYKKÄ-URHEILIJAIN jäsentenväliset kilpailut 6-ottelussa järjestetään Iisalmessa elokuun 12 ja 13 päivinä. Kiertopalkintoa puolustaa Tenho Broman, joka on sen jo kahdesti voittanut. Pitäkääpä pojat huolta, ettei Broman vie sitä lopullisesti tällä kerralla. Lajit ovat: 100 m, pituushyppy, kuulantyöntö, korkeushyppy, kiekonheitto ja 1000 m juoksu.

Lauantai-iltana klo 18 alkaen on myöhemmin ilmoitettavassa paikassa Iisalmessa illanvietto, jonka ohjelmasta huolehtivat yksinomaan Kuopion K.U:n iisalmelaiset jäsenet Veikko Balck, Aili Tenhunen ym. Tarjoilua on leipineen. Sunnuntaina klo 11 alkavat kilpailut ja klo 17 alkaa palkintojenjakoiltama. Ohjelma varmasti hauska ja vaihteleva, palkinnot hyviä, joten kannattaa harjoitella niitä silmällä pitäen.

Kun nyt seuran jäsenluku ylittää viisikymmentä, niin totta kaiketi siitä joukosta löytyy joku reipas urheilijan alku, joka päihittää Bromanin hänen leipälajeissaan. Joukolla mukaan, jollei kilpailemaan, niin silmä kovana seuraamaan näitä jännittäviä kilpailuja.

Samalla vielä huomautetaan Juhannuksena Vaajasalmelle tehtävästä huvimatkasta, jonka monet pitänevät muistissaan. Juhannusta onkin nyt melkein kolme päivää, joten mikäpä sen mukavampaa kuin tulla tapaamaan tovereitaan ja sämällä nauttimaan hauskasta ohjelmasta. Mainittakoon

mm. pussi- ja perunajuoksut, joihin ukko kuin ukko voi osallistua ilman mitään edelläkäypää harjoitusta. Ehkäpä vielä saadaan yllätystuloksia seuran omissa murtomaajuoksukilpailuissa. Pelli on tietenkin varma voittaja, mutta kuka toinen sen näkee sitten. *Mila.*

LAHDEN KUUROILLA URHEILIJOILLA oli vuosikokous tammik. 2 p:nä Lahden Yhteiskoululla. Kokouksessa oli saapuvilla 24 jäsentä ja 6 ei-jäsentä.

Edellisen vuoden puheenjohtaja Urho Nurminen avasi kokouksen muutamin sanoin, minkä jälkeen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi toimitussihteeri Rurik Pitkänen ja pöytäkirjaa pitämään rva Hilja Kuusela.

Kokous katsottiin laillisesti kokoonkutsutuksi.

Edellisen vuoden sihteeri luki laatimansa vuosikertomuksen, mikä hyväksyttiin yksimielisesti.

Rahastonhoitajan esitettyä tilikertomuksen, se hyväksyttiin ja hänelle myönnettiin tilintarkastajain lausunnon perusteella tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajan vaalissa oli ehdokkaina Kustaa Leppänen ja Kosti Remmi, kun edellisen vuoden puheenjohtaja Urho Nurminen ei enää halunnut ottaa tointa vastaan, valittiin puheenjohtajaksi vuodeksi 1944 Kosti Remmi, Kustaa Leppäsen myös kieltäytyessä.

Johtokunnan vaalissa käytettiin lippuäänestystä ja valituiksi tulivat seuraavat: Kustaa Leppänen 15 äänellä, Lempi Rantala 15 ä., Huvi Mattila 14 ä., ja Emil Jokilampi 14 ä. ja varalle Urho Nurminen 12 ä. ja Erkki Nummela 10 ä. Lähinnä seuraava enimmän ääntä saanut oli Aino Pöllänen. Kun valitut johtokunnan jäsenet asuvat ulkopuolella kaupungin pitkien matkojen päässä, katsottiin sen olevan haitaksi toiminnalle, minkä johdosta kokous yksimielisesti vaihtoi valituiksi tulleita, joten siis Urho Nurminen tuli Emil Jokilammen tilalle ja Huvi Mattila vaihdettiin Aino Pölläsen kanssa. Johtokuntaan kuuluu siis nykyisin Kustaa Leppänen, Aino Pöllänen, Urho Nurminen ja Lempi Rantala, varalla Huvi Mattila ja Emil Jokilampi.

Tilintarkastajiksi valittiin Rurik Pitkänen ja Huvi Lehtonen, varalle Hilja Kuusela ja Katri Järvinen.

Liittoneuvoston kokoukseen edustajaksi valittiin Kosti Remmi ja varalle Urho Nurminen.

Huvitoimikuntaan valittiin Vappu Nurminen kokoonkutsujana, Aino Pöllänen ja Kustaa Leppänen.

Ravintolatoimikuntaan valittiin pääemännäksi Vappu Nurminen, apulaisiksi Tyyne Mattila, Katri Järvinen ja Esteri Kyöperi.

Jäsenmaksuksi asetettiin miehiltä liittoveroineen 20:— ja naisilta liittoveroineen 15:— markkaa.

Retkeilyjen järjestäjäksi hyväksyttiin edelleenkin Vappu Nurminen.

TURUN KUUROMYKKÄIN URHEILUSEURA »VALPPAAN» vuosikokous pidettiin tammik. 17 p:nä 1944, Kuuromykkäin yhdistyksen huoneistossa. Tilaisuuteen oli saapunut 38 jäsentä.

Kokouksen avasi puheenjohtaja Paavo Palmu. Vuosikokous katsottiin laillisesti kokoonkutsutuksi. Minkä jälkeen valittiin yksimielisesti vuosikokousta johtamaan Arttur Höckert ja sihteeriksi Eetu Saarinen. Luettiin tili- ja toimintakertomukset, joiden jälkeen myönnettiin johtokunnalle tili- ja vastuuvapaus. Herra Urho Lehtimäki kieltäytyi tulemasta johtokuntaan, voidakseen hoitaa K. U. L:n asioita. Hänelle esitettiin seuran puolesta kauniit kiitokset pitkäaikaisesta, esimerkillisestä työstään seuran hyväksi. Johtokuntaan valittiin vuodeksi 1944 Oskar Liikkanen puheenjohtajaksi, Paavo Palmu varapuheenjohtajaksi sekä muiksi jäseniksi suljetuilla lipuilla Väinö Honkanen, Paavo Niinikangas, Tuure Vallenius, Ester Granlund ja Anja Salovaara, varalle Liisi Suokas ja Arttur Höckert. Tilintarkastajiksi edelleen Elias Savisaari ja Thorleif Heinrichs. Jäsenmaksu päätettiin miehiltä 15 mk ja naisilta 12 mk.

Kokouksen jälkeen pidetyssä johtokunnan kokouksessa valittiin sihteeriksi Anja Salovaara, rahastonhoitajaksi Oskar Liikkanen ja kalustonhoitajaksi Väinö Honkanen. *»Aja»*

PORIN KUUROJEN URHEILIJAIN vuosikokous pidettiin tammik. 23 p:nä 1944 Porin Km. Yhdistyksen talossa. Tilaisuuteen oli saapunut 27 jäsentä ja 6 ei-jäsentä.

Kokouksen avasi puheenjohtaja B. Rautalammi, minkä jälkeen valittiin vuosikokouksen puheenjohtajaksi Artturi Eliasson ja sihteeriksi Enni Kuusilinna. Vuosikokous katsottiin laillisesti kokoonkutsutuksi. Luettiin tili- ja toimintakertomukset, jonka jälkeen johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Johtokuntaan vuodeksi 1944 valittiin puheenjohtajaksi Bruno Rautalammi sekä muiksi jäseniksi Rauha Leppänen, Helena Eskola, Artturi Eliasson ja Erkki Aalto sekä varajäseniksi Enni Kuusilinna ja Uuno Lankonen. Tilintarkastajiksi valittiin edelleen toimittaja Rurik Pitkänen ja Aatos Kaarto, varalle Ina Norjajoki ja Martti Kihlström. Huvitoimikuntaan valittiin Artturi Eliasson kokoonkutsujana, muiksi jäseniksi Rauha Leppänen, Enni Kuusilinna, Väinö Railo, Aarne Jussila ja Arvo Jussila. Jäsenmaksujen kerääjäksi edelleen Uuno Lankonen. Jäsenmaksu päätettiin korottaa, naisilta 10:— ja miehiltä 15:—. Ravintolatoimikuntaan valittiin pääemäntänä Helena Eskola, muita tarvittaessa apuna. K U L:n neuvoston kokoukseen edustajaksi valittiin Erkki Aalto ja varalle A. Eliasson. Kokouksen jälkeen pidetyssä johtokunnan kokouksessa valittiin Helena Eskola varapuheenjohtajaksi, Erkki Aalto sihteeriksi, Bruno Rautalammi rahastonhoitajaksi ja Uuno Lankonen kalustonhoitajaksi.

ITÄ-KARJALAN KUUROT URHEILIJAT pitivät vuosikokouksensa 30. 1. -44 klo 12 Joensuun Ranta-Mutalassa, Erkki Hirvosella. Läsnä oli 17 jäsentä.

Puheenjohtaja Otto Simonen lausui osanottajat tervetulleiksi ja esitti selostuksen kuluneen vuoden toiminnasta. Vuosi- ja tilikertomusten esitettyä myönnettiin asianomaisille tili- ja vastuuvapaus.

Entisen puheenjohtajan kieltäydyttyä valittiin täksi vuodeksi puheenjohtajaksi Tauno Parviainen, varapuheenjohtajaksi Elvi Väänänen, sihteeriksi Hilja Simonen, rahastonhoitajaksi Toivo Lavikainen ja jäsenmaksunkantajaksi Helki Hirvonen. Tilintarkastajiksi tulivat Antti Oinonen ja Toivo Lavikainen, varalle Toini Parviainen. Kalustonhoitajaksi Tauno Kettunen, emänniksi Maire Lavikainen ja Helki Hirvonen, varalle Hilja Simonen. Edustajaksi liittoneuvostoon Otto Simonen, varalle Toivo Lavikainen. Seuran osoite: Tauno Parviainen, Joensuu, Länsik. 8.

HÄMEENLINNAN K. M.-URHEILIJAT. Vuosikokous pidettiin helmik. 20 p:nä. Kokouksen avasi seuran puheenjohtaja neiti Kaisu Valtari. Puheenjohtajaksi valittiin rouva Aura Ahlbäck Helsingistä ja sihteeriksi Niilo Rannikko. Luettiin vuosi- ja tilikertomukset, jotka hyväksyttiin muistutuksitta. Yksimielisesti tuli puheenjohtajaksi edelleen neiti Kaisu Valtari. Johtokuntaan tulivat Ilmari Valtonen, Niilo Rannikko, Irja Saarinen ja Taimi Salmi sekä varalle Ines Rokka ja rouva Ida Yläkorpi. Tilintarkastajiksi Hannes Yläkorpi ja Paavo Valtari. Jäsenmaksut jäivät ennalleen. Liittokokoukseen edustajaksi valittiin neiti Kaisu Valtari, varalle Niilo Rannikko.

Johtokunta valitsi varapuheenjohtajaksi Niilo Rannikon, sihteeriksi Irja Saarisen, rahastonhoitajaksi Ilmari Valtosen ja jäsenkirjuriksi Taimi Salmisen.

Irja Saarinen, joka sairauden takia poissaolleena valittiin johtokuntaan ja sihteeriksi, näyttää pitkäaikaisesti sairastuneen, joten Niilo Rannikko hoitaa sihteerin tehtävät ja varajäsen Ines Rokka on varsinaisena johtokunnassa.

HELSINGIN K.M. VOIM. JA URH. SEURAN vuosikokous pidettiin tammik. 23 p:nä. Puheenjohtaja Hj. Sandblom avasi kokouksen lyhyellä tervehdyspuheella. Esitettiin toimintakertomus, joka hyväksyttiin. Tilikertomus luettiin joka tilintarkastajain lausunnon perusteella hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Vuosikokouksen puheenjohtajaksi pyydettiin hra E. Karilas. Sihteerinä toimi B. Ahlbäck. Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Torsten Rikström ja Ole Ahlbäck.

Seuran puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Hj. Sandblom. Johtokuntaan tulivat B. Ahlbäck, Antti Jokelainen, Br. Mouton, Paul Miettinen, C.-E. Martola ja Aura Ahlbäck, varalle O. Entelä ja R. Paljakka sekä Aili Huotari. Tilintarkastajiksi valittiin V. Salovaara ja L. Mikkola.

Urheilukapteeniksi valittiin B. Ahlbäck ja P. Miettinen. Käsipallojaostoon valittiin B. Ahlbäck, R. Paljakka ja C.-E. Martola. Seuran 40-vuotisjuhlan ohjelmatoimikuntaan valittiin rva Aura Ahlbäck, nti Hilkka Honkavaara, hrrat Br. Mouton, T. Rikström ja O. Entelä.

Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi A. Jokelaisen, sihteeriksi B. Ahlbäckin, rahastonhoitajaksi Hj. Sandblomin, jäsenkirjuriksi P. Miettisen ja naisosaston johtajaksi Aura Ahlbäckin.

Seura viettää 40-vuotisjuhlaansa K. U. L:n kesämestaruuskilpailujen yhteydessä, mahdollisesti elokuussa, jos olosuhteet Helsingissä juhlan järjestämisen sallivat.

TAMPEREEN KUUROMYKKÄ-URHEILIJAIN vuosikokous oli tammik. 23 p:nä. Saapuvilla oli noin 35 jäsentä. Vuosikokousta johtamaan valittiin Matti Katainen ja sihteeriksi Martti Mikkolainen.

Vuosikertomus ja tilit hyväksyttiin ja myönnettiin johtokunnalle tili- ja vastuuvapaus. Puheenjohtajaksi valittiin v:ksi 1944 uudelleen Kauko Mäkelä. Johtokuntaan tuli Matti Katainen, Veikko Jalonen, Martta Katainen, Helga Tuomenheimo, Ahti Ahonen ja Toivo Aittomäki, varalle Kalle Kumpulainen ja Armas Wuorenmaa.

K. U. L:n neuvostoon valittiin Kauko Mäkelä ja varalle V. Jalonen.

Tilintarkastajiksi valittiin Liisa Helle ja Ethel Mäkelä varalle nti Talvia. Johtokunta valitsi varapuheenjohtajaksi Veikko Jalosen, sihteeriksi Helga Tuomenheimon, rahastonhoitajaksi ja jäsenkirjuriksi Martta Kataisen, kalustonhoitajaksi Ahti Ahosen ja lavastajaksi Toivo Aittomäen.

VIIPURIN KUUROMYKKÄ-URHEILIJAIN jäsenten väliset hiihtokilpailut pidettiin 12 p:nä maaliskuuta Vahvialan Loukon maastossa, vaikealla murtomaalla. Lumisade ja kylmähkö ilma haittasivat kilpailuja. Miesten 10 km. hiihtoon osallistui vain 4 miestä, kaikki hiihtivät loppuun. Palkinnot jakaantuivat:

1) Helge Kokkola, 53,09.
2) Toivo Jarva, 55,07.
3) Viljo Ruottu, 1.00,5.

Lähinnä Kauko Vanhanen.

Naisten 3 km. hiihtoon osallistui samoin 4 naista. Palkinnot jakaantuivat:

1) Kaino Soini, 32,38.
2) Taimi Kesäläinen, 35,52.
3) Taimi Vasarainen, 39,51.

Lähinnä Ester Hedman.

Nämä kilpailut olivat onnistuneet.

Maari.

EUROOPAN PARHAAT URHEILUTULOKSET 1943.

Miehet:

100 m. juoksu:

10,9 Aström, K.-G., Ruotsi.

200 m. juoksu:
23,3 Åström K.-G., Ruotsi.

400 m. juoksu:
51,8 Bååth B., Ruotsi.

800 m. juoksu:
1.58,4 Bååth B., Ruotsi.

1000 m. juoksu:
1. 2.39,4 Charpeniier, Saksa.
3. 2.52,5 Tarvonen T., Suomi.
5. 3.06,0 Tella E., Suomi.
6. 3.07,0 Ikola S., Suomi.

1.500 m. juoksu:
4.04,8 Woller, Saksa.

3.000 m. juoksu:
9.05,0 Bååth B., Ruotsi.

5.000 m. juoksu:
1. 15.54,0 Johansson O., Ruotsi.
3. 16.13,6 Pelli V., Suomi.
5. 16.57,6 Niinikangas P., Suomi.

10.000 m. juoksu:
35.09,0 Bååth B., Ruotsi.

4×100 viesti:
45,7 I. K. Hephata, Tukholma, Ruotsi.

4×400 m. viesti:
3.41,9 Stettin, Saksa.

800×400×200 ×100 m. viesti:
2.04,6 I. K. Hephata, Tukholma, Ruotsi.

Olympialaisviesti:
3.54.8 Braunschweig, Saksa.

110 m. aidat:
17.2 Thulke, Saksa.

Korkeushyppy:
1,75 Åström K.-G., Ruotsi.

Pituushyppy:
6,80 Enberg T., Ruotsi.

Kolmiloikka:
13,21 Åström K.-G., Ruotsi.

Seiväshyppy:
1. 3,10 Andersson O., Ruotsi.
2. 3,0 Broman T., Suomi.
3. 3,0 Hellöre B., Suomi.
4. 3,0 Ojala E., Suomi.

Kuula:
1. 12,77 Åström K.-G., Ruotsi.
3. 11,94 Ojala E., Suomi.
4. 11,90 Viitala E., Suomi.
6. 11,26 Broman T., Suomi.

Kiekko:
1. 40,25 Vestling V., Ruotsi.
3. 36,17 Viitala E., Suomi.
4. Ojala E., Suomi.

Keihäs:
1. 52,17 Ojala E., Suomi.
2. 50,33 Hämäläinen L., Suomi.
4. 47,65 Viitala E., Suomi.
6. 45,66 Nallgren T. (?), Suomi.

Naiset:

100 m. juoksu:
13,9 Schwäbich, Saksa.

200 m. juoksu:
30,1 Doumet J., Ranska.

4×100 m. viesti:
57,1 Bremen, Saksa.

80 m. aidat:
14,7 Blankenforth, Saksa.

Korkeushyppy:
1,35 Grubf, Saksa.

Pituushyppy:
4,40 Briesemester, Saksa.

Kuula:
1. 8,91 Huotari A., Suomi.
3. 8,65 Honkavaara H., Suomi.
4. 8,57 Nieminen M., Suomi.

Kiekko:
25,22 Gula, Saksa.

Keihäs:
27,40 Gula, Saksa.

Tietoja kotimaasta

50 VUOTTA täytti huhtik. 29 p:nä ompelijatar rouva *Edith Arimaa*, o. s. Jakobsson, Raumalla. Hän on syntynyt Öjassa, käynyt Porvoon k.m. koulun ja on ollut Kokkolassa K. m. yhdistyksen puheenjohtajana muutamia vuosia. V. 1936 hän joutui avioliittoon raumalaisen Hj. Arimaan kanssa, muuttaen Raumalle, jossa asuu edelleen. Rouva Arimaa on taitava ja paljon kysytty ompelijatar, jolla on runsaasti työtä.

50-vuotispäivänään rouva Arimaa joutui monenlaisten onnittelujen kohteeksi. Mm. kuurojenyhdistyksen jäsenet kävivät onnittelemassa, tuoden kukkia ja lahjoja. Heille tarjottiin korviketta monenlaisten leivonnaisten kanssa. Tämän jälkeen mentiin Rauman kirkkoon, jossa pastori Urho Paljakka piti jumalanpalveluksen ja H. P. ehtoollisen kuuroille. Kirkosta tultua kokoonnuttiin taas Arimaan kotiin, mukana myös past. Paljakka, korvikkeelle. Seuraavanakin päivänä kävi kuulevia ja kuuroja ystäviä onnittelemassa 50-vuotiasta.

Pyydän kaikkien puolesta esittää kiitokset viimeisestä rouva Edith Arimaalle ja toivomme hänelle edelleenkin siunausrikasta ja onnellista elämän jatkoa. *K. I.-E.*

50 VUOTTA täytti 31 p:nä toukokuuta työmies *Augusti Järvisalo* Herralassa.

50 VUOTTA täytti kesäk. 4 p:nä rouva *Helga Hartikainen* Kuopiossa.

50 VUOTTA täytti 10 p:nä kesäkuuta rouva *Hilda Lehtonen* (os. Mattila) Lahdessa.

50 VUOTTA täyttää heinäkuun 5 p:nä Kuopiossa hra *Antti Hartikainen*. Hän on toiminut useita vuosia sikäläisen k. m. y:n puheenjohtajana.

HUHTIKUUN 14 P:NÄ murhattiin Tampereella omassa liikkeessään jalkineliikkeen omistaja *Anton Lehtinen* raa'alla tavalla. Hänet on tunnettu Tampereella etevänä suutarina. Murhaaja, Lepistö (kuuleva), saatiin kiinni ja sai tuomionsa.

TYÖTÄ TARJOLLA. Kajaanissa on kuuroilla sahatyömiehillä ja konepuusepillä mahdollisuus saada työtä. Tiedusteltava kirjeellisesti os.: Kajaanin Puutavara Osakeyhtiö, Järjestelyosasto, Kajaani. Elintarpeita on ja lisäannoksia saadaan. Työvoimapäällikön suostumus pitää olla mukana. Kajaanissa työnhakijain oppaana voi toimia neiti Hilkka Asp, os.: Kajaani, Teppana, Keskik. 6.

ÄÄNEKOSKEN KUUROJENYHDISTYS järjestää esitelmäpäivät kesäkuun 17—18 p:nä Äänekosken työväentalossa. Puhujiksi saapuvat rouva ja herra Pitkänen ja herra L. Vainola. Mahdollisesti myöskin pastori Hyvärinen saapuu 17. 6. on illanvietto kello 18 arvokkaalla ohjelmalla. Sunnuntaina kokoonnutaan kello 10. Illalla on kävelyretki Äänevuorelle, tai laivaretki kauniilla Keitelejärvellä, jos vaan saadaan laiva vuokratuksi. Korviketta ja virvokkeita saatavana. Ravintola kokouspaikan vastapäätä. Majoituksesta huolehditaan mahdollisuuksien mukaan. Sokeri, lakana ja jos mahdollista, myös peite mukaan. Tervetuloa Keski-Suomeen! Toivomme runsaasti osanottajia, sillä 50 %:n alennus on saatu rautateillä.

RIIHIMÄEN KUUROJEN YHDISTYS järjestää *juhannusvalvojaiset* 23 p:nä kesäk. illalla. Lappilassa Leimun kodissa.

Koetetaan saada hyvää ja hauskaa ohjelmaa. Nuolenheittoa on ja leikkiä ym. Tervetuloa! Sokerit ja eväät mukaan.

SORTAVALAN KUUROJEN KERHO järjestää esitelmäpäivät kesäkuun 24—25 p:nä Puikkolan kansakoululla, Karjalankatu 70 (harmaa, suuri kivitalo). Molempina päivinä aletaan klo 10. Hra Matti Katainen Tampereelta saapuu esitelmöimään sekä omat puhujat.

Ohjelma on monipuolinen, mm. näytelmät. Arvauspaketteja järjestetään.

50 %:n matkalippualennus on saatu, voimassa 21—28. 6. -44 välisenä aikana.

Majoituksesta huolehtii kukin itse.

Matkalupa on ehdottomasti ennen lähtöä hankittava poliisiviranomaiselta.

Sokerit ja leipäkortit tai eväät mukaan.

Pommitusten sattuessa esitelmäpäivät peruutetaan, mutta toivottavasti saadaan rauhassa kokoontua. Tervetuloa Sortavalaan!

KAJAANISSA pidetään *kuurojenyhdistyksen perustava kokous* heinäkuun 2 p:nä kaupungintalossa, alkaen klo 13. Sen jälkeen seuraa valistavia esitelmiä, joita pitävät toim. R. Pitkänen sekä Toivo Heikkinen y. m. puhujat.

Kainuussa pitäisi olla kolmisenkymmentä kuuroa, joten oma yhdistys olisi heille tarpeen vaatima. Saapukaa joukolla! Ilmoittakaa asiasta niillekin, joille ei tule omaa K. m. lehteä.

SEINÄJOEN K. M. YHDISTYKSEN *15-vuotisjuhla* ja *esitelmäpäivä* pidetään kuten aikaisemmin on mainittu, heinäkuun 30 p:nä. Kokoonnutaan klo 9,30 Rautatieläistalon avariin suojiin. Päivän ohjelma tulee olemaan monipuolinen ja antoisa. Päivällä ensin hartaushetki, sitten esitelmätilaisuus. Puhujiksi ovat lupautuneet H. Hyvärinen hra ja rva Pitkänen, sekä hra C.-E. Martola. Sitäpaitsi omasta takaa m. m. kuvaelma. Illalla on 15-v. juhla, ohjelmassa m. m. toimittaja Pitkäsen puhe, historiikki, hauska näytelmä sekä muuta mukavaa. Ravintolapuolesta voi mainita, että: »ei sen nälkää eikä janoa tartte tuntia, joka meirän puolehen tuloo».

Tervetuloa siis läheltä ja kaukaa, erikoisesti omat jäsenet, pitämään pientä virkistävää lomapäivää heinätöiden ja elonkorjuun välillä! On taas pitkästä aikaa saatu 50 % alennuskin rautateillä.

Kannattaa tulla kauempaakin, saa samalla nähdä Etelä-Pohjanmaan lakeuden laajat niityt ja viljapellot. Virallista kutsua ei edustajille lähetetä. Majoituksesta huolehtii kukin itse.

Toimikunta.

LAHDEN KUUROJEN YHDISTYKSEN esitelmäpäivät on elokuun 5—6 p:nä Lahden Yhteiskoululla lauantaina alkaen klo 18. Puhujiksi ovat lupautuneet toimittaja Rurik Pitkänen, herrat Lauri Vainola ja Kauko Mäkelä. 50 % alennus rautateillä on myönnetty.

JYVÄSKYLÄN KUUROMYKKÄINYHDISTYKSEN esitelmäpäivät pidetään Jyväskylän tyttökoululla elokuun 26—27 p:nä. Esitelmöitsijöiksi ovat lupautuneet toimittaja R. Pitkänen ja taiteilija L. Vainola. 50 % alennus on myönnetty rautatielipuissa. Alennus on voimassa 24. 8. — 30. 8. välisenä aikana. Tervetuloa Jyväskylään!

PORISSA pidetään tavanmukaiset esitelmäpäivät syyskuun 2—3 p:nä. 50 %:n matkalippualennus toivotaan saatavan. Lähemmin elok. numerossa.

VAASAN KUUROMYKKÄIN YHDISTYS pitää esitelmäpäivät ensi syyskuun 30 p:nä ja lokakuun 1 p:nä. Puhujiksi ovat lupautuneet sihteeri Rurik Pitkänen ja kultaaja C.-E. Martola Helsingistä sekä oman paikkakunnan puhujat. Lähemmin ilmoitetaan myöhemmin, elokuun numerossa.

Johtokunta.

HUOM.! HERRALAN JÄRVI-JUSSILASSA ei järjestetä tänä vuonna tavanmukaista Juhannusjuhlaa. *Lahden Kuurojen Yhdistys.*

TURUN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN 58-VUOTISJUHLAA vietettiin viime tammikuun 30 p:nä omassa piirissä. Puheenjohtaja Urho Lehtimäki lausui juhlaan saapuneet vieraat tervetulleiksi. Neiti Liisi Suokas lausui runon, kauniilla viittauksilla. Sitten Elias Savisaari luetteloi ikuiseen lepoon siirtyneistä yhdistyksen jäsenistä 58-vuotisajalta ja kertoi lyhyesti useiden heidän elämäkertojansa. Väliajalla tarjottiin kaikille korviketta leipineen. Neiti Anja Salovaara esitti muistelmia, kun hän ensi kerran tuli yhdistykseen. Hra Arthur Höckert kertoi erään historiikin. Juhlassa olijat saivat kauniin muiston tästä juhlasta.

JYVÄSKYLÄ. Vuosikokous oli pidetty tyttökoululla 6. 2. -44. Vuosikokouksen avasi Janne Lehtimäki puheella ja sen puheenjohtajaksi valittiin Simo Vuorimies ja sihteeriksi Eva Alander. Kokous katsottiin laillisesti. Yhdistyksen sihteeri Huugo Mäkinen luki vuosikertomuksen joka hyväksyttiin. Rahastonhoitaja opett. Tyyne Järvinen esitti yhdistyksen tilit, jotka myöskin hyväksyttiin sekä myönnettiin johtokunnalle ja rahastonhoitajalle tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi valittiin vuodeksi 1944 Simo Vuorimies 17 äänellä. Johtokuntaan valittiin: Eva Alander, Lahja Kuukkanen, Huugo Mäkinen, Kaisa Vilhula, Paavo Hantunen varalle Matti Kangas ja Taimi Salenius. Tilintarkastajiksi Veikko Janhonen ja Janne Lehtimäki varalle Lauri Vilhula ja Matti Kangas. Vuosikokouksen pöytäkirjantarkastajiksi rouva Alma Sulka ja hra Nestori Toikkanen. Kirjastonhoitajiksi ja emänniksi Kaisa Vilhula ja Eva Alander. Huvitoimikuntaan Orvokki Hantunen, Paavo Hantunen, Huugo Mäkinen, Tyyni Vuorimies, Jorma Ratavaara ja Eva Alander. Järjestysmiehiksi Albin Parkkonen, Lauri Vilhula, Aatos Manninen ja Väinö Salonen.

Päätettiin, että yhdistyksen vakinainen jäsenmaksu lopetetaan kokonaan, että vuosijäsenmaksu pysytetään ennallaan (10:— mk) ja että liiton jäsenmaksua kannetaan lisäksi 5:— mk. Joka laiminlyö jäsenmaksujen maksamisen kesäkuun 1 päivään saakka, häntä sakotetaan 5:— mk:lla yhdistyksen ja 2:— mk:lla liiton maksua, lankeaa yhteensä 7:— mk yhdistyksen hyväksi.

Suomen k. m. liiton vuosikokoukseen edustajaksi valittiin neiti Eva Alander varalle herra Simo Vuorimies. *Huugo Mäkinen.*

RAUMAN JA SEN YMPÄRISTÖN KUUROJEN YHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin helmik. 20 p:nä Raumalla Kuninkaankatu 37. Hj. Arimaan luona. Saapuvilla oli 18 jäsentä. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Katri Iso-Ettala ja sihteeriksi Maire Aalto.

Vuosikertomus luettiin ja hyväksyttiin. Kun oli kuultu tilikertomus ja tilintarkastajien lausunto, myönnettiin tili- ja vastuuvapaus johtokunnalle ja rahastonhoitajalle ja lausuttiin kiitokset hyvästä asiain hoitamisesta.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin uudelleen Edit Arimaa, samoin sihteeriksi uudelleen Katri Iso-Ettala.

Valittiin Katri Iso-Ettala, Onni Pietilä, Toivo Raittila ja Onni Lampinen varsinaisiksi johtokunnan jäseniksi ja varajäseniksi Martti Iso-Ettala sekä Anto Mäkilä.

Johtokunnan kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi Onni Lampinen, sihteeriksi Katri Iso-Ettala, rahastonhoitajaksi Toivo Raittila ja jäsenmaksujen kantajaksi Onni Pietilä. Jäsenmaksu päätettiin koroittaa 15 mk.

Kuuromykkäin Liiton vuosikokoukseen edustajaksi valittiin Katri Iso-Ettala, varalle Toivo Raittila.

HÄMEENLINNAN K. M. YHDISTYS piti vuosikokouksensa helmik. 20 p:nä. Tilaisuuteen oli saapunut runsaasti kuuromykkiä. Puheenjohtaja H. Yläkorpi avasi kokouksen ja kokous todettiin laillisesti kokoonkutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Niilo Rannikko ja pöytäkirjaa pitämään Ida Yläkorpi. Luettiin vuosi- ja tilikertomukset, jotka hyväksyttiin. Johtokunnalle ja rahastonhoitajalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Puheenjohtajaksi tuli edelleen Hannes Yläkorpi ja johtokuntaan valittiin Ida Yläkorpi, Kaisu Valtari, Ilmari Valtonen ja Niilo Rannikko sekä varalle Taimi Salmi ja Ines Rokka. Tilintarkastajiksi valittiin edelleen johtajatar K. Sarlin ja maisteri R. Enkvist. Jäsenmaksut 20 mk miehiltä ja 15 mk naisilta.

Edustajaksi Liiton edustajakokoukseen valittiin Ida Yläkorpi, varalle Hannes Yläkorpi.

Välittömästi kokouksen jälkeen valitsi johtokunta varapuheenjohtajaksi Ida Yläkorven, sihteeriksi N. Rannikon, rahastonhoitajaksi Hannes Yläkorven sekä kantomieheksi Ilmari Valtosen.

Tänä vuonna täyttää H:linnan K. m. Yhdistys 20 vuotta ja juhlan valmisteluihin on ryhdytty. Ne pidetään helluntaipyhinä ja samassa yhteydessä pidetään esitelmäpäivät.

LAHDEN KUUROJEN YHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin Lahden Yhteiskoululla helmik. 20 p:nä 1944.

Edellisen vuoden puheenjohtaja Kosti Remmi avasi kokouksen muutamin tervehdyssanoin, minkä jälkeen kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Urho Nurmi ja sihteeriksi Aino Pöllänen.

Edellisen vuoden sihteeri Irja Peltola luki laatimansa vuosikertomuksen ja rahastonhoitaja K. Leppänen esitti tilikertomuksen, mitkä hyväksyttiin ja tilintarkastajien lausunnon perusteella myönnettiin johtokunnalle ja rahastonhoitajalle täydellinen tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi vuodeksi 1944 valittiin uudelleen Kosti Remmi.

Johtokuntaan tuli valituiksi uudelleen Urho Norminen, Kustaa Leppänen, Irja Peltola ja Onni Lehtonen, varalle Aino Pöllänen ja Olga Leppänen.

HIIHTÄJÄVEIKOT

Hiihdämme hankia, laskemme latuja,
katsomme talvisen maiseman satuja.
Korvissa viuhuen laulu soi tuulien;
takana hiljaisten hiihtäjän huulien
hiihtäjän virsi myös rinnoissa soi.
Itse vain hiihtäjä kuulla sen voi!

Samoin kuin tuuli soi tunturimajoissa,
hiihtäjän riemu soi rintamme rajoissa
virtenä reippaiden, rohkeiden veikkojen,
joissa ei nuottina nyyhke soi heikkojen,
virtenä mieluisen voiman se soi.
Raukat ei joukkoomme yhtyä voi!

Määränä meillä ei mahtia, mainetta.
Seuraamme veren vain vaativan painetta,
kutsua tunturituulien tuimien,
vaaroja hyppyrikaartojen huimien.
Hiihtäjäveikkojen laduton tie
ylemmäs, vain yhä ylemmäs vie!

Hiihtäjä seuraa jos väärää ei latua,
taivalta tehtyä tarvis ei katua!
Joskus, jos vaikka ei onnistakaan,
noustava jälleen on ponnistamaan!
Jokaisen hiihtäjän tehtävä on
uhmata vaaroja aarnion!

Hiihtäjäveikkoset! Työmme on toimia,
uhrata tarmoa, vaivaa ja voimia,
kulkea aarniot korpien jylhien,
kiivetä rinteitä vuorien ylhien,
määränä pyrkimys ylemmäs ain'
oppaana heikommin ponnistavain!

Hiihtäjän rinnassa sanat soi: »Murtua
hiihtäjä ei saa, ei turraksi turtua!
Edessä tuskain ja vastusten, vaivojen,
ponnista voimalla ruumiin ja aivojen!
Sama vaikk' hiihtäjä kaatuiskin pois,
latu jos valmiiksi hiihdetty ois!

Tuira.

Edustajaksi Suomen Kuuromykkäin liiton vuosikokoukseen valittiin Kosti Remmi, varalle Urho Nurminen.

Tilintarkastajiksi valittiin Anna Laitinen ja Rurik Pitkänen, varalle Pentti Nikula ja Huvi Lehtonen.

Välittömästi vuosikokouksen jälkeen valittiin varapuheenjohtajaksi Urho Nurminen, sihteeriksi Irja Peltola, rahastonhoitajaksi Kustaa Leppänen ja jäsenkirjuriksi Onni Lehtonen.

FORSSAN KUUROJEN KERHON vuosikokous pidettiin helmik. 27 p:nä Forssassa Lauri Liljan talossa.

Vuosikokouksen avasi rva Anna Lilja muutamin sanoin. Vuosikokousta johti rva Lilja ja pöytäkirjaa piti neiti Helena Marttila. Luettiin vuosikertomus ja tilit, jotka hyväksyttiin ja myönnettiin johtokunnalle tili- ja vastuuvapaus.

Kerhon puheenjohtajaksi valittiin rva Anna Lilja. Johtokuntaan tulivat hrat Osmo Laine, Mauno Luoto, Onni Heino, Lauri Lilja, neiti Helena Marttila ja emäntä Vieno Mäkilä.

Tilintarkastajiksi valittiin Osmo Laine, Kalle Mäkilä, varalle Mauno Luoto. Pöytäkirjantarkastajiksi Maria Mäkinen ja Vilho Jalava. Jäsenmaksut pysytetään ennallaan. Järjestysmieheksi M. Luoto, jäsenkirjuriksi hra Onni Heinonen.

Liiton vuosikokoukseen valittiin rva Anna Lilja varalle Lauri Lilja.

Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi Lauri Liljan, sihteeriksi neiti Helena Marttilan. Ravintolaan Vieno Mäkilä, Helena Marttila, Maria Mäkinen ja Osmo Laine.

Vuosikokouksen jälkeen piti rva Anna Lilja esitelmän »Suomi vieraan vallan alaisena». Välillä oli korviketarjoilua ja arvottavana oli hra Osmo Laineen kerholle lahjoittamat vehnäset, jotka menivät kilvan kaupaksi. Kiitos lahjoittajalle. I voitto lankesi Lauri Liljalle, II voitto Mauno Luodolle, jotka antoivat pikku Marjalle kaikki voittamansa vehnäset. Vapaan seurustelun jälkeen illan pimetessä painuttiin tyytyväisin mielin kotiin.

RIIHIMÄEN KUUROJEN YHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin helmik. 27 p:nä Riihimäellä, O. Virtasella, Ryttyläpalstat 41. Läsnä oli 15 jäsentä ja 4 ei-jäsentä.

Kokouksen julisti alkaneeksi puheenjohtaja rva H. Kuusela, pienellä katsauksella kuluneen vuoden toimintaan, jonka jälkeen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi hra A. Leimu ja sihteeriksi rva H. Kuusela.

Vuosikertomus esitettiin ja hyväksyttiin. Rahastonhoitajan esittämät tilit hyväksyttiin. Yhdistyksen ja ompeluseuran varat ovat tämän toimintavuoden aikana huomattavasti lisääntyneet. Tilintarkastajien lausunnon perusteella myönnettiin rahastonhoitajalle täysi vastuuvapaus.

Johtokunnan koko toiminta hyväksyttiin kiitollisuudella.

Puheenjohtajaksi valittiin edelleen entinen, rva H. Kuusela. Johtokuntaan tulivat lippuäänestyksellä valituiksi: hra Arvo Leimu, rvat Olga Vir-

tanen, Saara Leimu, Katri Järvinen. Varalle rva Katri Keskinen ja hra Vilho Saastamoinen.

Tilintarkastajiksi valittiin uudelleen entiset, hrat R. Pitkänen ja M. Sulka, varalle rva Sylva Rautanen ja nti Eva Hakala. Kokouksen pöytäkirjantarkastajiksi valittiin rva K. Keskinen ja nti E. Hakala. Edustajaksi Liiton kokoukseen valittiin rva H. Kuusela ja varalle rva Olga Virtanen.

Ravintolan yliemännäksi tuli rva Olga Virtanen, apulaisiksi rvat T. Sulka, K. Keskinen, K. Järvinen ja ndit Eva Hakala ja Irja Hepolammi.

Huvitoimikuntaan valittiin ohjaajana rva H. Kuusela sekä rva S. Leimu, hrat A. Leimu, Kalle Keskinen ja rva K. Järvinen. Järjestysmiehiksi valittiin hrat V. Saastamoinen ja P. Järvinen. Sanomalehtireportteriksi valittiin rva S. Leimu ja on hänen tehtävänään viedä sanomalehteen kaikki tärkeämmät yhdistyksen toimintaa koskevat asiat, riennot ja pyrinnöt.

Perustettiin yhdistykseen sairasapukassa, jonka tarkoituksena on sairastuvien jäsenten rahallinen avustaminen aina vaikeampien ja pitempiaikaisten sairaustapausten sattuessa.

Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi hra Arvo Leimun, rahastonhoitajaksi rva Olga Virtasen ja sihteeriksi edelleen rva Saara Leimun, jäsenkirjuriksi hra V. Saastamoisen, kalustonhoitajaksi Otto Virtasen.

KIRKKO- JA ESITELMÄPÄIVÄT pidettiin Kajaanissa 25—26. 3. Rukoushuoneella. Aluksi pastori Heikki Hyvärinen piti jumalanpalveluksen ja H. P. ehtoollisen. Väliajan jälkeen avasi esitelmäpäivät tervehdyspuheella hra Veikko Balck, joka toivoi Kajaaniin perustettavaksi oma yhdistys, kuten on lisalmessakin jo hyvällä menestyksellä toiminnassa. Lausuntaa esitti nti Hanna Kainulainen. Esitelmän sodanaikaisista kokemuksista piti toim. R. Pitkänen. Muita puheita pitivät hrat Veikko Lämsä ja Veikko Balck. Lopettajaissanat lausui pastori Heikki Hyvärinen.

Seuraavana päivänä kokoonnuttiin samaan paikkaan. Hra Toivo Heikkinen piti tervehdyspuheen. Rva Katri Pitkänen piti opettavaisen esitelmän sodanaikaisesta raittiustilanteesta. Elias Simojoen elämästä esitelmöi toim. Rurik Pitkänen. Kertomuksia eri aiheista esitti hra Toivo Heikkinen. Lausuntaa esitti kauniisti viittoen rva Katri Pitkänen sekä eräs Oulun koulun oppilas suullisesti. Yhdistystoiminnasta esitelmöi toim. Rurik Pitkänen, painostaen sellaisen välttämättömyyttä kuuroille. Vielä puhui samasta asiasta rva Katri Pitkänen. Molempina päivinä tarjottiin väliajoilla osanottajille vapaat korvikkeet pullan kera.

Kiitokset tilaisuuden järjestäjille!

SEINÄJOEN K. M. YHDISTYS vietti vaatimatonta kirkkopäivää 16. 4. S:joen Rukoushuoneella. Olosuhteiden johdosta oli vain past. H. Hyvärinen voinut saapua tilaisuuteen puhumaan. Hän piti myös varsinaisen jumalanpalveluksen ja jakoi Herran Pyhää Ehtoollista. Päivän muusta ohjelmasta mainittakoon virsi 318, herra K. Sompin puhe, kaksinlauluna esitetty »Kodin tiedän armahan» ja kuoron viittoma »Kiitos, Sulle, Jumalani», joka päätti päivän. Kannettiin kolehti »Hiljaisen Seurakunnan» hyväksi. Osanottajat hajautuivat sitten iloiten siitä, että olivat taas pitkästä aikaa saaneet kokoontua yhdessä kuulemaan Herran sanaa.

RIIHIMÄEN KUUROJEN YHDISTYS vietti äitienpäiväjuhlaa 14 p:nä toukok. Lappilassa Saara ja Arvo Leimun luona.

Kuuroja kokoontui jo aamusta runsas joukko Riihimäeltä sekä Lahdesta päin. Ilma oli kaunis ja lämmin ja luonto kauneimmillaan, oli ihanaa nauttia kun sai olla luonnon helmassa.

Aluksi oli vapaata seurustelua ja miehet heittivät kilvan nuolta, sillä olihan siinä saatavissa hyvät palkinnot. Aina silloin tällöin nautittiin ravintolassa korviketta ym. Korvikkeen keittäjänä toimi hra Otto Virtanen ja hyvän korvikkeen hän keittikin. Saatavissa oli myös perunaa paistetun kalan ja kastikkeen kanssa ja hyvällä ruokahalulla jokainen söi annoksensa. Puolenpäivän aikana alkoi sitten ohjelman suoritus. Aluksi talon isäntä piti tervehdyspuheen. Rouva Hilja Kuusela kertoi sitten Tampereen kuulumisia Liiton kokouksesta. Sitten neiti Irja Hepolammi esitti kauniin laulun äideille. Seurasi sitten hauska näytelmä luonnon helmassa, nimeltään »Rakkaus kaikki voittaa».

Lopuksi leikittiin ja otettiinpa kuvakin muistoksi juhlavieraista.

Juhlassa arvottiin kakku ja marmelaadia. Kakun voitti rva Tyyne Sulka ja marmelaadin voitti rva Irene Lehtonen ja he olivat onnellisia.

Niin taas päättyi päivä iltaan ja vähitellen lähti yksi ja toinen kohti kotia ja lopulta hajaantui koko joukko niin hauskaa kuin se yhdessäolo olisikin ollut. Kaikki lähtivät tyytyväisinä kotiinsa toivossa, että pian taas tavataan.

»HEFFATA» KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN hengellinen juhla juhannuksena kesäk. 24 p:nä klo 11 Kiikan kansakoululla. Ohjelman suorittajista mainittakoon rovasti Svanberg, pastori Paunu, neiti Norjajoki, rouva Ritala y. m. Tilaisuus päätetään kirkossa yhteiseen Herran Ehtoolliseen.

Tervetuloa juhannusta viettämään kauniin luonnon keskelle Herran virvoittavan sanan ääreen.

Kihlauksemme on purettu

IMPI SOUKKIO
Lappeenranta

KALLE LAARI
Savitaipale

10. 1. -44.

Helsinki 1944, Kirjapaino Oy. Surdus